

ligt beslutningsgrundlag på grund af det tids-pres, der hvilede over os; det kan man godt finde holdepunkter for. Men det er aldrig et sekund indgået i mine overvejelser, at det her blev gjort for at snyde nogen. Det blev gjort for at holde hånden under et samfund, der var i fuld gang med at kollapse økonomisk.

Og det er derfor, jeg ikke kan lade være med at blive en lille smule påvirket, hver gang de her manipulationsteorier om, at regeringen har manipuleret på den måde, der påstås, bringes frem. Nu er det forhåbentlig sidste omgang, det sker.

Men jeg er nødt til at sige som svar på det sidste spørgsmål – igen, igen – til hr. Ole Sohn: Vi har selvfølgelig prøvet at danne os et billede af de skattemæssige regler, så godt vi kunne, før vi sluttede det her forlig. Og der er også svaret på det i Finansudvalget. Der er forskellige momenter, og det ville faktisk være forkert både af skatteministeren, Skattedepartementet eller mig som finansminister at prøve at overreferere, hvad de ligningsmæssige myndigheder måtte komme til. Det vil være Told og Skat, der skal træffe den konkrete ligningsmæssige vurdering af det her.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Der var en interessant betoning i den sidste runde her fra finansministeren, som sagde: »Jeg har ikke været med til«. Så er mit spørgsmål, om finansministeren vil udelukke, at en tidligere minister har været med til at lave noget, der minder om en sammensværgelse. Det synes jeg er ret vigtigt at få svar på, for det er jo oplagt, at de fleste af de citater, jeg har nævnt gang på gang, og jeg har også sagt det tidligere i debatten, går på, at selve konstruktionen af fileriet blev lavet i den foregående regerings tid, og det er selvfølgelig i høj grad det – også den nuværende regerings gerninger, men i høj grad den tidligere regerings gerninger i den her sag – der har vores store interesse.

Derfor vil jeg spørge finansministeren: Med den betoning lå der så deri, at det ikke kunne udelukkes, at andre havde gjort det? Og: Hvordan vil finansministeren være med til at vi kommer til bunds i, om tidligere regeringer har været med til at fifle?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det er jo ofte sådan, at man får svar, som man spørger, og ud fra den erkendelse kan jeg godt se nu i bagklogskabens ulideligt klare skær, som det vist hedder på nudansk, at jeg har formuleret spørgsmålene i Finansudvalget forkert. For dér har jeg opstillet nogle forudsætninger, som ikke er helt korrekte. Jeg har i spørgsmålet talt om en erstatning, men der er meget bevidst ikke tale om en erstatning.

Så derfor har jeg bidt mærke i ministerens svar, hvor man har bedt skatteministeren, Skatteministeriet, svare for sig, at man ikke kan tage stilling, fordi man ikke har været inde i de specifikke nærmere forhold, der er knyttet til erstatning fra Den Danske Bank.

Og derfor kan jeg allerede nu meddele, at der vil komme nogle yderligere spørgsmål til ministeren, som vi kan få afklaret, inden aktstykket kommer til behandling, for nu kender man jo virkeligheden; man ved, der ikke er tale om erstatning, der er tale om en kulance, altså markedsføringsbeløb, goodwillbeløb fra Den Danske Banks side, og så må man kunne få klar besked, inden aktstykket kommer til behandling, om, hvorvidt der vil kunne gives skattemæssigt fradrag herfor.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Det Politisk-Økonomiske Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af lovforslag nr. L 192: Forslag til lov om afholdelse af vejledende folkeafstemning og, hvorvidt Danmark skal udvikle sig til et multietnisk samfund.

Af Peter Skaarup (DF) m.fl.
(Fremsat 8/2 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Det er jo flere gange, regeringen har haft lejlighed til over for Folketinget at tage stilling til et beslutningsforslag eller et lovforslag fra enten Fremskridtspartiet eller Dansk Folkeparti om en folkeafstemning om udlændingepolitikken. Regeringen har hver gang afvist forslaget, og det gør jeg også i dag på regeringens vegne.

Det lovforslag, vi skal behandle her i dag, afviger ikke indholdsmæssigt fra de lovforslag om samme emne, som Dansk Folkeparti senest fremsatte i efteråret 1997, og dengang var det også en gentagelse, og jeg kan sige, at regeringens holdning til det spørgsmål ikke har ændret sig.

Det giver efter min mening ikke rigtig mening at afholde en folkeafstemning om, hvorvidt Danmark skal udvikle sig til et multietnisk samfund. Det er også alt for uklart, hvad et ja eller nej egentlig ville indebære. Vi må jo også konstatere, at der i dag i det danske samfund er mennesker, lever mennesker med forskellig etnisk oprindelse. Sådan vil det også være fremover, og sådan vil det også være, selv om man som Dansk Folkeparti foreslår kun kan give opholdstilladelse til udlændinge, der er flygtninge efter flygtningekonventionen.

Man kan sige, at det, det drejer sig om, er at sikre, at de borgerne, der bor i Danmark, bliver en del af det danske samfund, det vil sige, at man sikrer en integration og på den måde holder fast i de værdier, der er et grundlag for det danske samfund, også selv om der lever mennesker med forskellig etnisk oprindelse.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Og derefter er det fru Lotte Bundsgaard, men inden fru Lotte Bundsgaard får ordet, skal jeg gøre opmærksom på, at det er kutyme, at ordføreren for forslagsstillerne er til stede i salen. Og i påkommende andet tilfælde vil jeg afbryde forhandlingen, indtil ordføreren er til stede.

Lotte Bundsgaard (S):

Jeg vil gerne starte med at sige, at det her lovforslag minder meget om de lov- og beslutningsforslag, Dansk Folkeparti gang på gang fremsætter. Dansk Folkepartis forslag på det her område er så godt som altid kendetegnet ved, at de ønsker at oppiske en hadsk stemning over for grupper af mennesker i vores land,

som ikke har danske forældre, bedsteforældre eller oldeforældre.

I Socialdemokratiet mener vi, at det ville klæde Dansk Folkeparti, hvis de bare for én gangs skyld kunne forsøge at komme med løsningsforslag til, hvordan vi får det bedste fællesskab i Danmark, frem for evig og altid at forsøge at skabe misforhold mellem de forskellige grupper, der er i vores fællesskab.

Så er der det konkrete lovforslag. Det lovforslag, vi i dag skal behandle, handler om, at Dansk Folkeparti vil have en folkeafstemning om, hvorvidt danskerne ønsker et multietnisk samfund eller ej. Det danske samfund har sådan set altid været et multietnisk samfund. Igennem hele Danmarks historie har der været mennesker fra andre lande, som har valgt at bosætte sig eller valgt at søge tilflugt i Danmark. Derfor er det omsonst, når Dansk Folkeparti forsøger at tegne et billede af, at Danmark engang kun var befolket med mennesker, der kunne følge deres aner generationer tilbage.

I Socialdemokratiet er vi da godt klar over, at der igennem de sidste årtier er kommet flere til Danmark, der har en anden etnisk baggrund end dansk. I Socialdemokratiet ser vi det bare ikke som et problem, at Danmark består af mennesker med forskellig etnisk baggrund. Vi mener sagtens, vi kan skabe et godt og givtigt fællesskab i Danmark mellem mennesker, der har forskellig etnisk baggrund. Vi er derfor ikke modstandere af et multietnisk samfund, men ser det som en naturlig udvikling i alle lande i en moderne verden.

Men samtidig vil vi have et fællesskab, hvor de danske værdier som åbenhed, tolerance, den enkeltes værd og ligestilling mellem mennesker er grundpillerne. Derfor mener vi i Socialdemokratiet, at der skal gøres meget for, at de mennesker, der er kommet til vores land, bliver integreret i vores fællesskab, både på arbejdsmarkedet, i uddannelsessystemet og i vores fritidsliv. Derfor stiller vi krav om, at alle uanset etnisk baggrund skal have ret til at leve et liv uden diskrimination, alle skal have ret til at leve et liv, hvor man selv bestemmer, hvem man vil giftes med, og hvor man selv bestemmer, hvordan ens livsbane skal formes.

Alt er indeholdt i de tiltag, regeringen har taget for at forbedre integrationen af mennesker med en anden etnisk baggrund i vores samfund. Vi mener ikke, at man forbedrer forholdene for mennesker i Danmark ved at stå på den her talerstol og lade som om, man er den

lille mands talerør. Det gør vi derimod ved at sætte konkrete initiativer i gang.

Dansk Folkeparti argumenterer i fremlæggelsen af det her forslag for, at vi skal have en folkeafstemning om spørgsmålet, da de mener, at man på den måde får den bedste debat. Det afviser vi klart i Socialdemokratiet. For det første mener vi ikke, at man på den måde kan sende menneskeskæbner til folkeafstemning. For det andet mener vi, at man sagtens kan få en god og måske også langt bedre debat om integrationen af flygtninge og indvandrere i vores land ved at debattere på et sagligt og velbegrunder grundlag med borgerne i vores samfund om, hvordan vi bedst muligt integrerer alle i vores samfundsfællesskab.

Jeg ved godt, det er langt lettere at gøre, som Dansk Folkeparti gør, nemlig at opstille en Morten Korch-idyl og derefter spørge folk, om det er det, de ønsker. Det er bare ikke reelt og heller ikke fair, hverken over for de borgere i vores samfund, der hopper på Dansk Folkepartis fantasifoster, eller over for de mennesker, vi har givet lov til at slå sig ned i vores land.

I Socialdemokratiet kan vi derfor under ingen omstændigheder støtte det lovforslag, vi her behandler.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg må nok indrømme, at vi havde håbet, at Socialdemokratiet ville bakke et forslag som det her op. Grunden til, at vi havde det, er, som jeg også skriver i forslaget, at Danmark undergår en meget, meget stor forandring i øjeblikket, som borgerne ikke er blevet spurgt om. Vi får ca. 15.000 nye borgere til landet, henholdsvis asylsøgere, der får asyl, og så personer, der får familiesammenføring, og det er en helt ny udvikling i forhold til det, vi har set tidligere, hvor det måske nærmere var nogle få tusinde, man tog et enkelt år; efter en eventuel krisesituation et sted i verden tog man få tusinde flygtninge til Danmark.

Men nu er det altså 15.000 om året, vi taler om, og derfor vil jeg spørge Socialdemokratiet, om ikke det vækker til eftertanke, at f.eks. en person som P.C. Mathiessen, der kigger meget på demografien i det her, mener, at danskerne ikke har fået sandheden at vide. Han siger, at den nuværende indvandring er uden historisk sidestykke, den får nogle konsekvenser, som ingen rigtig vil diskutere.

Det gælder altså også Socialdemokratiet, for man vil ikke være med til en folkeafstemning om det her.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Jeg vil gerne sige til hr. Peter Skaarup, at det, der vækker mest til eftertanke, er, at Dansk Folkeparti aldrig nogen sinde kommer med forslag om, hvordan vi forbedrer integrationen af flygtninge og indvandrere i vores land. Det, der vækker til eftertanke, er, at Dansk Folkeparti aldrig nogen sinde svarer på, hvordan vi bedst muligt integrerer de mennesker, der er her i Danmark i vores samfundsfællesskab.

Jeg kunne godt tænke mig at høre, hvad Dansk Folkeparti vil gøre for, at de flygtninge og indvandrere, der er i vores land, bliver bedre integreret.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Nu er det jo ikke så meget det, vi diskuterer i dag. Vi diskuterer, om befolkningen skal tages med på råd i forhold til den førte indvandrerpolitik, som vi ser den i dag.

Vi har mange andre gange diskuteret integrationspolitikken, og det vil vi også meget gerne gøre, men vi vil i hvert fald i første omgang sige: Hvorfor forholder Socialdemokratiet sig ikke til, at vi har en situation nu, hvor mange borgere er utrygge, utilfredse med den politik, vi fører? Hvorfor så ikke lægge det åbent ud og lade borgerne træffe afgørelse om det, ligesom man gør det f.eks. med EU?

Og så vil jeg også godt sige i forhold til den afstemningsdato, som vi har angivet i forslaget, nemlig den 16. november 2000, at dér vil jeg da godt komme med den lille imødekommelse, at man kunne holde en sådan folkeafstemning i stedet for i forbindelse med den afstemning, vi har om ØMU'en den 28. september 2000. Så vil man ved den lejlighed have flere ting på stemmesedlen, nemlig ØMU'en og så også den førte udlændingepolitik.

Det er det, man diskuterer rundt omkring i de små hjem. Hvorfor så ikke lade borgerne få lov til at bestemme med, i stedet for at Folketinget vil bestemme alene?

Birthe Rønn Hornbech (V):

Udlændingepolitikken er fortsat et emne, der påkalder sig stor folkelig interesse, og derfor har vi i Venstre i årevis formuleret, hvordan vi

mener der skal føres udlændingepolitik her i Danmark. Vi har taget diskussionen i hver eneste valgkamp, men denne vigtige diskussion hører ikke kun hjemme i valgkampen eller i forbindelse med folkeafstemninger. Udlændingepolitikken er ikke bare noget, der skal diskuteres ved særlige festlige lejligheder, og derfor deltager vi løbende i den folkelige debat og rådfører os derfor daglig med befolkningen.

Det er utrolig vigtigt, at det danske folk til enhver tid ved, hvad de enkelte partier står for i udlændingepolitikken. Kun på den måde sættes vælgerne i stand til at foretage det for dem rette valg.

Det er ikke gået, som Venstre har ønsket det. I Venstre ønsker vi, at det er os selv, der styrer indvandringen i Danmark. Danmark er et fuldt udbygget land og ikke et indvandrerland, og derfor skal indvandringen styres ud fra et humanitært sigte og ud fra, hvad Danmark har brug for.

Derfor ønsker vi en mere retfærdig flygtningepolitik. Som politikken er i dag, er den asocial og uretfærdig og understøtter menneskesmulere. Derfor ønsker Venstre en fælles EU-flygtningepolitik, der forhindrer menneskesmulere i at styre tilstrømningen, og jeg kan henvise til det forslag, som daværende udenrigsminister Uffe Ellemann-Jensen fremlagde i FN i 1986 på den daværende firkløverregerings vegne, og som socialdemokraten Ole Espersen og CD'eren Peter Duetoft udtalte sig positivt om i 1990. Jeg tænker på den ordning, at flygtninge skal hjælpes så tæt på deres nærområder som muligt, og at der skal oprettes flygtningelejre i sikre områder.

Venstre ønsker derudover, at familiesammenførte og andre, der ønsker at opholde sig i Danmark, skal bidrage til den fælles husholdning. Det skal være et krav, at de pågældende skal lære dansk og skaffe sig arbejde. Vi ønsker i Venstre et optjeningsprincip indført for alle, der kommer til Danmark, således at sociale ydelser står i et rimeligt forhold til, hvor længe man har været i Danmark, sådan som ordningen allerede er med hensyn til folkepension.

I Venstre ønsker vi at fastholde, at modersmålet i Danmark er dansk, og at danske normer om demokrati og personlig frihed og lighed mellem kønnene skal styre dansk lovgivning. Vi er dødhamrende trætte af de åh, så politisk korrekte, der er åh, så flove over deres egne landsmænd, og som ikke forsømmer nogen lejlighed til at korrekse danskerne. Vi ønsker tværtimod

en fri og fordomsfri debat om, hvad vi vil med Danmark, og vi vil ikke finde os i, at den udlændingepolitiske diskussion bliver gjort til et spørgsmål om de gode og de onde danskere.

Vi lever i et frit land med et gammelt folkestyre, hvor hver borgers mening skal respekteres, og så må vi også have lov at forlange af de danske borgere, at de på valgdagen vægter udlændingepolitikken så højt, at der ved næste folketingsvalg sammensættes et sådant Folketing, at udlændingepolitikken kan ændres. Men en vejledende folkeafstemning, som Dansk Folkeparti har foreslået, ændrer jo ikke lovgivningen. Selv om den danske befolkning skulle stemme nej til et multietnisk samfund – hvad jeg tror befolkningen vil – ændrer det ikke lovgivningen. Det er kun Folketinget, der kan ændre lovene, og det er det, Venstre til stadighed vil koncentrere kræfterne om.

At foranstalte en vejledende folkeafstemning er at foregøgle befolkningen, at den får en indflydelse, som ikke er reel. Man skal lade være med at bilde befolkningen ind, at en folkeafstemning betyder, at der kommer noget som helst andet flertal her i Folketinget. Der er kun én vej frem: Befolkningen må sammensætte et andet Folketing, for kun på den måde kan vi få en anden udlændingelov.

Venstre kan ikke medvirke til forslaget, og så er jeg blevet bedt om af hr. Frank Dahlgaard, der befinder sig i Jylland, at læse følgende op fra hr. Frank Dahlgaards ordførertale, som han ville have læst op, hvis han havde været her. Han slutter af med følgende:

»Jeg kan altså ikke støtte dette forslag, og jeg finder det trist, at Dansk Folkeparti ønsker at fremføre i dette vigtige spørgsmål med en plausibel folkeafstemning. Det er populisme og stemmefiskeri.«

Det var altså en hilsen fra hr. Frank Dahlgaard.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

I Det Konservative Folkeparti argumenterer vi vedvarende for, at der skal ske en opstramning af den danske udlændingepolitik. Vi nøjes for resten ikke med at argumentere for det, vi stiller også forslag om det her i Tinget, og der fandt en førstebehandling sted forleden.

Må jeg i øvrigt tillade mig at understrege, at det ikke er nye synspunkter, vi har præsenteret Folketinget for med hensyn til den konservative udlændingepolitik. Tilsvarende forslag har vi

gennem de seneste år flere gange fremsat sammen med Venstre.

Lovforslag nr. L 192, som vi diskuterer nu, er altså, hvad Dansk Folkeparti kan mande sig op til på udlændingeområdet. Forslaget går som bekendt ud på afholdelse af en vejledende folkeafstemning over temaet: »Skal Danmark udvikle sig til et multietnisk samfund?«

Det Konservative Folkeparti kan ikke støtte forslaget, og det har vi to gode grunde til: For det første er vi i Det Konservative Folkeparti som udgangspunkt varme fortalere for det repræsentative demokrati, hvorefter vælgerne udpeger et antal personer til at påtage sig ansvaret for det beslutninger, der skal tages. Vi er ikke dermed modstandere af folkeafstemninger, men vi har den opfattelse, at brug af folkeafstemninger ikke skal være hverdagskost, og at ikke alle temaer egner sig til folkeafstemninger. Vi mener f.eks. ikke, at fastlæggelse af vilkår for samfundets minoritetsgrupper er et velegnet folkeafstemningstema, og alene af den grund må vi afvise forslaget.

For det andet skal formuleringen af afstemningstemaet være krystalklar. Man skal vide præcis, hvad man siger ja til, eller hvad man siger nej til, men Dansk Folkeparti har ikke engang gidet gøre sig den ulejlighed at definere det, man vil have vælgerne til at tage stilling til, altså et multietnisk samfund.

Et multietnisk samfund kan defineres på forskellig vis. Det kan f.eks. defineres som et samfund, hvor grupper med forskellig etnisk oprindelse lever mere eller mindre fredeligt side om side. Men bruger man den definition, er Danmark et multietnisk samfund og har været det i hvert fald siden 1970'erne. Man vil endda kunne argumentere for, at vi har været det i århundreder.

At bede vælgerne tage stilling til, om det danske samfund skal udvikle sig til noget, det allerede er i forvejen, er derfor simpelt hen noget vrøvl – ja, med Dansk Folkepartis forkærlighed for ordet multi, som man åbenbart kæder sammen med alt: multiproblemfyldt, multi-etnisk, multikulturelt, multikriminelt, vil jeg ikke vige tilbage for at sige, at det her simpelt hen er noget multivrøvl. Selv om alle Dansk Folkepartis løst skitserede ideer blev gennemført, ville Danmark fortsat være et multietnisk samfund.

Med dette forslag vil Dansk Folkeparti bede vælgerne tage stilling til begrebet »et multietnisk samfund«. Men man gør sig altså ikke den

ulejlighed at definere, hvad man mener med det. Det går simpelt hen ikke, og af denne grund og af den grund, som jeg nævnte for et øjeblik siden, kan Det Konservative Folkeparti ikke støtte forslaget fra Dansk Folkeparti.

Knud Erik Hansen (SF):

Når man hører Dansk Folkeparti, får man ofte det indtryk, at Danmark skal forbeholdes en lille stamme, der år efter år skal bekræfte sig selv, og som betragter enhver med en anden baggrund end dansk som en stor trussel.

Hvis man følger Dansk Folkeparti, vil Danmark blive et lille, indskrænket samfund og efter vores mening også et ganske svagt og skrøbeligt samfund. Og tager man Dansk Folkepartis holdning alvorligt, vil det efter vores opfattelse også ende med en ganske umenneskelig behandling af folk med en anden baggrund, specielt flygtninge. De skal ifølge Dansk Folkeparti alene holde sig klar til at tage tilbage til deres oprindelsesland, de skal på ingen måde integreres. Det siges ikke direkte, men konsekvensen af Dansk Folkepartis holdning vil være, at flygtninge alene kan få lov til at opholde sig i Danmark. De må ikke fungere som mennesker, de skal holde sig for sig selv, ja, de skal vel nærmest være i lukkede lejre. Som vi opfatter det, er det grundholdningen i Dansk Folkeparti. Det finder vi helt inhumant, og det er også det, vi ser forslaget her som et udtryk for.

Men skal vi nu betragte forslaget som noget, der handler om demokrati – og sådan er det jo lanceret – er det efter vores mening ganske udemokratisk. Demokrati er vel ikke kun at stemme. Demokrati skal også bygge på, hvordan vi behandler hinanden, og et af de principper, der bør ligge i et demokrati, er, at man respekterer mindretal og også giver dem rum til at udfolde sig. En folkeafstemning om et multietnisk samfund vil derfor også være en afstemning om mindretals berettigelse og rettigheder, og det vil efter vores mening være imod noget af det, der er det ægte demokratis inderste væsen.

På samme måde vil en folkeafstemning være imod generelle menneskerettigheder. Det er et overordnet syn i menneskerettighederne, at man som mindretal skal have lige muligheder for at leve i det samfund, hvor man opholder sig, og det er en del af menneskerettighederne, at man som flygtning i et land skal behandles på lige fod med landets borgere. Jeg kan godt se, at teksten ikke direkte overtræder det, men

en folkeafstemning med det foreslåede afstemningstema vil blive en afstemning om mindretals muligheder i Danmark, og det finder vi ikke man kan stemme om i Danmark.

Uanset at vi i SF har megen sympati for folkeafstemninger, er der altså nogle grænser for, hvad vi finder det er etisk korrekt at stemme om. Vi finder ikke, man skal kunne stemme om noget, der berører menneskerettighederne, og heller ikke om noget, der i sit væsen reelt ville være en underminering af de kvaliteter, vi mener et demokrati skal have, nemlig at mindretal har rettigheder og muligheder. Vi vil i SF hellere have, at man bruger energien på at opbygge et samlet samfund, hvor mange etniske grupper kan fungere sammen.

Det er ikke rigtigt, som det påstås, at der i Danmark kun er én kultur; der er mange kulturer i Danmark, og vi ser ikke noget problem i, at nogle af forskellene mellem disse kulturer nu også bliver forskelle, der har baggrund i etniske forhold. Vi tror snarere, at vi kan få et stærkt Danmark, når vi ser os i stand til at få mange mennesker med mange forskellige kulturer til at fungere sammen og til at udvikle sig sammen, og det gør vi ved at sikre, at folk får muligheder, og at de, der kommer til Danmark, også kan blive en del af det danske samfund og blive integreret i det danske samfund. Men det får vi ikke ved en folkeafstemning, der alt andet lige vil skabe stor afstand.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Nu har jeg jo klart tilkendegivet, at Venstre er imod dette forslag, men jeg vil alligevel spørge SF's ordfører: Hørte jeg rigtigt? Vil en folkeafstemning være i strid med menneskerettighederne? Hvad med danskernes ret til at sige deres mening helt frit ved en folkeafstemning? Tæller den menneskeretlighed slet ikke for SF? Jeg kan i hvert fald fortælle SF, at i det gamle Sovjet ville der have været mange, der havde været taknemlige for folkeafstemninger.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Det er vores opfattelse, at når vi har tiltrådt konventionen om menneskerettigheder og menneskerettigheder er så vigtige, skal vi også overholde den. Men den foreslåede folkeafstemning vil, som vi ser det, være en folkeafstemning, der vil komme til at berøre mindretals rettigheder og mindretals muligheder i

Danmark, og vi ser det som et grundlæggende princip i menneskerettighedskonventionerne, at man som mindretal skal have mulighed for at udfolde sig på lige fod i det samfund, man lever i. Derfor synes vi ikke, det er etisk korrekt, at man laver en folkeafstemning om det her.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Til slut i hr. Knud Erik Hansens besvarelse af fru Birthe Rønn Hornbechs spørgsmål blev det sagt, at det ikke var etisk korrekt at lave denne folkeafstemning. Men når nu SF mener, det er i strid med menneskerettighederne og menneskerettighedskonventionerne og sådan noget, vil jeg godt spørge hr. Knud Erik Hansen, om det er sådan, at SF i forbindelse med udvalgsbehandlingen af forslaget vil være med til at spørge indenrigsministeren eller justitsministeren, eller hvem det nu er, der skal vurdere det, om det kan betragtes som stridende mod menneskerettighederne, for det har jeg altså meget svært ved at se.

Er det også i strid med menneskerettighederne, at vi holder en folkeafstemning om ØMU'en, der også berører mange mennesker, og som også kan berøre flygtningepolitikken i den sidste ende, fordi ØMU'en kommer til at bestemme på en række økonomiske områder og dermed i den sidste ende måske også over socialpolitikken og arbejdsmarkedspolitikken? Det kan komme til at berøre de her mennesker, vi taler om her, så derfor vil jeg godt spørge hr. Knud Erik Hansen: Vil SF være med til, at vi i forbindelse med udvalgsbehandlingen spørger, om folkeafstemningen her er i strid med menneskerettighederne?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Nu er det jo ikke første gang, hr. Knud Erik Hansen gør, hvad han kan for at lægge menneskerettighederne for had ved at misbruge menneskerettighederne som en abstrakt ideologi frem for at fortælle os helt præcist, hvad det er for nogle menneskerettigheder, SF støtter, så nu spørger jeg igen helt præcist: Lad os nu forestille os, at der er nogle danskere, som overhovedet ikke ønsker udlændinge i Danmark – har de så ikke den menneskeret at have lov til at mene det? Har de så ikke den menneskeret at kunne tilkendegive det, hvis der var en folkeafstemning? Er det ikke en menneskeret for danskerne, eller er det sådan for hr. Knud Erik Hansen,

at der kun er menneskerettigheder for dem, han er enig med?

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Til det sidste: Der er jo forskel på at give sin mening til kende og være med i det demokrati, vi har, hvor vi vælger folk og har den åbne debat, og det at lave en direkte folkeafstemning.

Vi sætter nogle grænser for folkeafstemninger, hvor vi siger, at hvis en folkeafstemning går ind på temaer, hvor man kommer til at krænke menneskerettigheder, så synes vi ikke, de er egnede til folkeafstemning. Det er ting, vi skal behandle gennem de andre former for demokrati, som vi har.

Selvfølger man kan have sin mening om det, og selvfølger man kan debattere de ting, men vi siger, at dér sætter vi grænsen for, hvad vi synes der er egnet til folkeafstemninger. Det er det, vi snakker om her.

Til spørgsmålet om, hvorvidt vi vil stille yderligere spørgsmål under udvalgsbehandlingen: Det kan vi da godt, men vi synes ikke, det er nødvendigt. Vi synes, at det her forslag klart siger, at nu skal vi til at stemme om, hvorvidt vi skal have et multietnisk samfund. Det går på, hvilke muligheder mindretal faktisk skal have i det danske samfund, og det synes vi ikke vi skal have til folkeafstemning. Vi synes, det er grundlæggende i strid med intentionerne og de grundlæggende principper i menneskerettighederne.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg er meget utilfreds med den udlændingepolitik, der føres. Jeg er meget utilfreds med, at Danmark i den grad har udviklet sig til et multietnisk samfund, som betyder, at der er områder i Danmark, hvor dansk politi ikke kan komme uden store forstærkninger, som om det var Christiania, og som danskere flygter fra. Det er jeg meget utilfreds med.

Er det ikke min menneskeret at have den mening og eventuelt give den til kende ved en folkeafstemning, spørger jeg hr. Knud Erik Hansen.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

I modsætning til, hvad hr. Knud Erik Hansen siger, og i øvrigt også, hvad den konservative ordfører, hr. Knud Erik Kirkegaard, sagde, så

har Dansk Folkeparti i det her lovforslag faktisk meget præcist peget på, hvad det er, vi vil, hvis det ved folkeafstemningen bliver et nej til, at Danmark skal udvikle sig til et multietnisk samfund. Vi skriver nemlig meget præcist, at vi mener, man skal erkende, at der er en flygtningekonvention af 1951, hvorefter vi skal modtage de her 400-500 flygtninge hvert år, som vi har forpligtet os til via FN, men de facto-begrebet skal vi altså ikke have fremover.

Er det i strid med menneskerettighederne, at Danmark beslutter sig for, at vi altså ændrer vores flygtningepolitik på det her område? Det kan det vel ikke være. Det må vel være ethvert lands ret at bestemme sin egen flygtningepolitik, og der er bestemt ikke noget, der er på kant med menneskerettighederne ved at erkende, at vi altså ikke kan løse hele verdens flygtningeproblem her i Danmark, men at man er nødt til at prøve at løse det lokalt i de nærområder, hvor flygtningeproblemerne opstår.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg synes, vi skal gøre os klart, hvad det er, vi snakker om. Vi snakker om et forslag, som siger, at vi skal stemme om, hvorvidt vi i Danmark skal have et multietnisk samfund.

Vi snakker ikke om det, som fru Birthe Rønn Hornbech siger: nogle konkrete lovforslag, nogle konkrete ting som reguleringer, der skal foretages.

Det her – og det er også til hr. Peter Skaarup – er et forslag om et multietnisk samfund, og det vil sige et forslag om, hvorvidt forskellige mennesker, forskellige grupperinger skal kunne leve sammen på en ordentlig måde. Som det er formuleret, er det det, vi skal stemme om, og ikke om de konkrete forslag.

Det hjælper jo ikke noget, at man har en masse bemærkninger til det her lovforslag. Når det kommer ud til afstemning, er det, folk skal tage stilling til, når de står og skal sætte deres kryds, om forskellige mennesker skal kunne leve sammen.

Vi synes simpelt hen, det er uetisk, at vi skal stemme om det, for det skal de kunne.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil godt sige til hr. Knud Erik Hansen, at det her er ikke et spørgsmål om, hvorvidt vi skal leve forskellige mennesker sammen. Det gør vi allerede den dag i dag. Vi ønsker også, at vi

skal tage imod de flygtninge, vi forpligter os til via FN-systemet. Det gør vi, og det er vi nødt til. Vi er også i Danmark nødt til at prøve at løse nogle af de flygtningeproblemer, vi har i verden, men vi mener bare, at det er gået for vidt, alt for vidt.

Hvis man ser på de fremskrivninger, som befolkningsforskerne laver, så siger de, at vi i løbet af en ret kort periode får 800.000, måske 1 million personer af udenlandsk herkomst i Danmark, og at de vil få flertal i en række byråd i nogle af forstadskommunerne her i hovedstadsområdet.

Vi kan altså forestille os en helt fundamental ændring af det danske samfund, og dér er det så, at SF ligesom stiller sig op og siger, at det her kan være et brud på menneskerettighederne, og at det kan vi ikke diskutere og det må befolkningen ikke stemme om, hvor sagen er, at hvis ikke vi får sat en stopper for det her, så er det, at vi kan få de konflikter, som SF siger der er i dag, og som der skal gøres noget ved.

Problemet er altså, at SF reelt ikke vil debattere det her. SF vil ikke have folkeafstemninger, heller ikke om det her.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Knud Erik Hansen, og så går jeg videre i ordførrækken.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Vi ville gerne have folkeafstemninger, hvis det var de konkrete ting, vi skulle stemme om, men det er jo ikke det, der står her.

Det her er formuleret nøjagtig så slimet, som vi har hørt det så mange gange, nemlig at nu skal vi stemme om et multietnisk samfund, med den konsekvens, at vi får en hel masse debat ikke om de konkrete forslag, for dem kunne vi godt være med til at debattere, og dem kunne man i princippet også godt sende til afstemning, men om, hvorvidt forskellige mennesker skal fungere sammen.

Det er jo reelt det, der er temaet. Det er slimet, så man burde tage afstand fra det langt hen ad vejen.

Ebbe Kalnæs (CD):

Vi har i Danmark et repræsentativt demokrati. CD's grundholdning er, at vi ikke skal have folkeafstemninger, undtagen når der er tale om nogle helt centrale grundlovsændringer, hvor det kræves.

Til det her lovforslag skal jeg selvfølgelig melde med det samme, at det kunne vi under ingen omstændigheder nogen sinde finde på at stemme for: forslag til lov om afholdelse af vejledende folkeafstemning om, hvorvidt Danmark skal udvikle sig til et multietnisk samfund.

Først og fremmest er den verden, vi lever i, multietnisk, og nogle kan vel mene, at Danmark også er det, når de, der stikker mest i øjnene og mest generer dem, der har den holdning, udgør omkring 5 pct. Det kan man så blæse op til at være et stort problem, og så kan man oven i købet tage fat i en professor, som man sådan hæver lidt. Jeg kan altså godt huske ham: Han har skrevet i Jyllands-Posten adskillige gange, og han har haft dommedag på tapetet adskillige gange gennem årene, og det vil sige, at den der store vægt, der skulle ligge bag, giver jeg ikke meget for.

Det er klart, at man her beskriver en 20-årig udvikling, altså fra 1980 til 2000, hvor det er gået sådan og sådan, og så fremskriver man den 20 år mere. Men det afhænger da helt af, hvordan tingene fungerer, hvordan verden hænger sammen, og hvor mange elendigheder ude i verden der kunne opstå. Det er det, der i en eller anden grad styrer det. Vi har i dette land en stram politik på dette område, uanset at nogle forsøger at fortælle det modsatte.

Så vil jeg lige gribe ned i sådan nogle enkelte sentenser i den her lidt lange beskrivelse af lovforslaget. Man er oppe i de her store tal i den her fremskrivning. Så har man også begreber som blandede ægteskaber, adoptivbørn osv. med. Dér vil jeg da gerne spørge, om vi fremover ikke skal have lov at indgå blandede ægteskaber, og om vi fremover ikke skal have adoptivbørn, der har en forkert farve eller fæcon. Det er ikke for at være uvenlig, for alle har ret til den her diskussion, og debatten er rimelig. Alle er valgt, alle mandater har samme vægt, og jeg har dyb respekt for, at alle har lov til at udtale sig.

Når man har et begreb som blandede ægteskaber og adoptivbørn med inde i denne sammenhæng, så kunne det være en overfortolkning, men på en eller anden måde kunne man godt i den her tekst have skrevet, om vi skulle udvikle os til et raceblandet samfund, og det er der måske nok nogle der ikke synes er en god idé.

Så vil jeg også gerne spørge hr. Peter Skaarup: Er der nogen af de lande, hr. Peter

Skaarup ønsker at sammenligne sig med, der nogen sinde har haft afstemninger af den her karakter? Prøv at forestille jer et halvt års debat på det her område med alle de giftigheder, der kunne ligge i det, med alle de røverhistorier og ammetuehistorier, som vi i øvrigt er vant til på det her område! Det kunne blive en hyggelig sag. Det er noget med, at man peger på nogle bestemte grupper og siger: Dem vil vi gerne stemme ud. Jeg kan ikke opfatte det på anden måde. Det bliver ikke med CD som bidrager.

Så er det klart, at fru Birthe Rønn Hornbech har ret i, at når vælgerne går til stemmeurnen, og hvis det er vigtigt for dem, så vælger de formentlig dem, som går ind for det synspunkt, de har på området, og hvis de har hr. Skaarups synspunkt, så vil de jo aldrig stemme på CD, stemme på mig eller nogen af mine kolleger. Hvis de har en lidt mere gradbøjet, men alligevel stram holdning, så stemmer de nok på fru Rønn Hornbech, vil jeg tro. Jeg kunne så også godt anbefale et par stykker i Venstre, de kunne stemme på, hvis den skulle være knap så skrap. Sådan er det repræsentative demokrati.

Den slags sager ved jeg ikke om jeg skal kalde uanstændige eller sådan noget, men det er ubehageligt for mig at se, at vi kunne komme i gang med det tema, om vi skulle stemme nogen ud eller sætte nogen bom ned. Vi har stramme vilkår på det her område.

Hvis vi sådan skal prøve en tænkt situation: Med de regler, vi har i dag, hvor man skal kunne godtgøre, at man er personligt forfulgt osv., ville forfulgte grupper i Nazityskland som jøder, sigøjnere, og hvem det ellers kunne være, ikke kunne komme ind over den danske grænse. Det var en eller anden gruppe, men man ville have meget svært ved at påvise, at man sådan enkeltvis var personligt forfulgt.

Jeg mener, at vi ikke skal have en folkeafstemning om det her, og vi stemmer selvfølgelig også lovforslaget ned. Det vidste alle, og jeg synes, det var noget naivt at tro, at vi eller socialdemokrater for den sags skyld ønskede at hoppe med på det denne gang.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Hr. Ebbe Kalnæs syntes, det var noget naivt overhovedet at fremsætte forslaget. Det er meget sjovt, når vi debatterer nogle af de her spørgsmål, at hvis vi kommer med nogle forslag, så er de helt galt afmarcheret og formulert fuldstændig forkert, og hvis vi ikke kommer

med nogen forslag, ja, så kommer Dansk Folkeparti aldrig med noget på det her område, så har vi ingen politik, og vi kan ikke fortælle, hvad det er, vi mener.

Det er altså meget svært at gøre hr. Ebbe Kalnæs tilfreds, men jeg skal prøve at svare på et par af de spørgsmål, som hr. Ebbe Kalnæs rejser, ved at sige, at det her ikke har noget med adoptivbørn at gøre. Det er slet ikke det, vi diskuterer i dag.

Det, vi diskuterer, er, om borgerne i Danmark skal have lejlighed til sammen med politikerne at sammensætte den politik, vi har, om de skal have lejlighed til at give politikerne her på Christiansborg et signal. Og hvad kan der egentlig ske ved, at vi får et kvalificeret signal fra befolkningen om det?

Hvad er det for nogle giftigheder, som hr. Ebbe Kalnæs taler om? En ordentlig, saglig debat indeholder vel fornuftige synspunkter for og imod. Det er det, det handler om, og ikke om nogen giftigheder.

Så må jeg afslutningsvis sige til CD, at CD har den politik, at vi bare skal lade stå til, og at det er et multietnisk samfund i Danmark . . .

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg vil bede om, at man overholder taletiden.

Peter Skaarup (DF):

Jeg slutter bare af med at sige, at jeg synes, det er en forkert politik, CD har.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

For lige at tage det med: Det, jeg mente var naivt, var hr. Peter Skaarups besked til fru Lotte Bundsgaard om, at man dog denne gang havde ventet, at Socialdemokratiet ville være med. Lige så lidt havde man vel ventet nogen andre, for ellers er det i hvert tilfælde naivt.

Så vil jeg gerne sige, at jeg ikke har noget imod debatten. Det er et repræsentativt demokrati. Og til det der med, at vi skal afgøre det sammen med befolkningen: Det gør vi da. Befolkningen har mulighed for at sammensætte det her Folketing, så man når Dansk Folkepartis mål.

Vi har mange ting, vi godt kunne tænke os at skaffe et flertal for i det her Ting, men ligefrem at lave folkeafstemninger, fordi befolkningen ikke har sat Tinget her rigtigt sammen, det kunne vi nok ikke finde på.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Om befolkningen har sat Tinget rigtigt sammen, mener jeg at der kun findes ét svar på, og det er, at Tinget har den sammensætning, det skal have, og sådan skal det også være. At der så nogle gange er nogle CD'ere, f.eks. CD's formand, der siger, at vælgerne er dumme, f.eks. når de siger nej til Unionen, er så en anden sag, men Tinget har altså den sammensætning, det skal have. Men det kunne da være skønt nok, at Tinget en gang imellem havde lejlighed til at høre befolkningen om vigtige emner, som angår borgerne her i landet.

Dette emne er et af de emner, der bliver diskuteret meget, og det kan vist ikke være hr. Ebbe Kalnæs ubekendt. Der mener vi altså, at befolkningen skal have lejlighed til sammen med Folketinget at drøfte de her ting, debattere dem, komme med sin mening, og så er det Folketinget, der i den sidste ende træffer beslutningerne.

Der er det så, jeg siger, at jeg synes, CD lider af den store fejl i den her debat, at CD bare vil lade stå til. Man siger, at der er et multietnisk samfund, at det fortsætter, og at den udvikling kan fortsætte op til 1 million eller 2 millioner personer af udenlandsk herkomst, uden at det gør CD noget som helst.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Pas nu lidt på med den talgymnastik med 1 eller 2 millioner. Altså i de papirer, der ligger foran os i dag, og som er fremskrevet 20 år, kan man med alt, og det vil sige med adoptivbørn og det hele, nå ca. 700.000, tror jeg det er. Men det ved vi faktisk ikke rigtig noget om.

Jeg vil gerne sige til det her, at vi ikke har nogen slatten holdning på det område eller lader stå til. Vi har på retspolitikens område mange områder, hvor vi gerne sammen med den borgerlige side – og jeg tror sammen med Dansk Folkeparti – gerne ville have strammet op og have langt mere konsekvens på området. Altså vi har fem nye forslag på området omkring integration. Det er det, det drejer sig om, det er dér, vi burde gå ind og gøre det meget, meget bedre, i stedet for at lave alle de selvmål, vi laver.

Der ligger jo også i forslaget her, at det er et ufravigeligt princip i dansk flygtningepolitik osv., at der ikke må iværksættes nogen form for integration. Hvad forestiller man sig? Vil man

have folk siddende passivt hen i et land 5, 6, 7, 9, 10, 15 år, hvis de ikke kan komme tilbage?

Så kommer vi til at passe dem, og så bliver der udgifter, for så er de i og for sig ikke til noget som mennesker længere.

Anden næstformand (Henning Grove):

Fru Dorit Myltoft som ordfører.

Dorit Myltoft (RV):

Det er et dybt usympatisk forslag, vi i dag skal behandle. Med dette forslag søger Dansk Folkeparti endnu en gang at så splid i det danske samfund og ophidse befolkningsgrupper mod hinanden, alt sammen under dække af et påstået demokratisk underskud i udlændingepolitikken.

Det Radikale Venstre er principielt tilhænger af folkeafstemninger, men vi respekterer det repræsentative demokrati, og man kan anstændigvis ikke holde folkeafstemninger om emner, der er vendt mod mindretal. Her er det de folkevalgte, der må træffe beslutningerne.

Mindretalsbeskyttelse er et grundfæstet og almindeligt respekteret princip herhjemme. Ja, det er ikke for meget sagt, at det fornemme princip er en uløselig del af den danske kultur, som Dansk Folkeparti ellers påstår det vil forsvare.

Frem for alt hænger det slet ikke sammen at afholde folkeafstemning om, hvorvidt vi skal have et multietnisk samfund, og jeg går ud fra, at Dansk Folkeparti bruger »multikulturelt« og »multietnisk« i flæng. Det ville svare til at afholde folkeafstemning om det samfund, vi allerede har. Det danske samfund er multikulturelt, og det ser vi radikale som et gode. Danmarkshistorien er fuld af gode eksempler, og Dansk Folkeparti nævner selv flere af dem i sine bemærkninger.

Jeg må forstå forslagsstillerne således, at de rent faktisk betragter efterkommere af tidligere tiders indvandrere som danskere.

Vi ser frem til, at de nye danskere også bliver en del af det danske velfærdssamfund, og det skal lykkes med de nye integrationslove at integrere dem, der ikke allerede yder en stor indsats på arbejdsmarkedet. Men det vil Dansk Folkeparti jo heller ikke give dem mulighed for.

Dansk Folkeparti nævner bl.a. også i bemærkningerne, at det centrale for dem er at bevare Danmark som et homogent samfund baseret på et kristent værdigrundlag. Jeg skal da gøre opmærksom på, at vi i Danmark har 56

anerkendte og godkendte kristne trossamfund og 3 trossamfund inspireret af kristendommen, og ikke alle er europæere eller af europæisk oprindelse. Vi har altså faktisk et multikristent samfund. Selv kristendommen er jo af mellemøstlig oprindelse, så egentlig burde Dansk Folkeparti vel ønske sig tilbage til de gode gamle nordiske gudelærer.

Dansk Folkeparti tilkendegiver i lovforslagets bemærkninger klart, at konsekvensen i tilfælde af et nej til et såkaldt multietnisk samfund skal være, at flygtninge og indvandrere med opholdstilladelse skal sendes ud af landet. Men hvad med de personer med anden kulturel baggrund, der har opnået dansk statsborgerskab? Har Dansk Folkeparti planer for deres fremtid?

Det Radikale Venstre tager skarpt afstand fra forslaget og kan under ingen omstændigheder støtte det.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Ja, det var jo ikke, fordi der var så voldsomt meget nyt i, hvad den radikale ordfører, fru Dorit Myltoft, sagde om det her forslag, så det vil jeg ikke komme så meget ind på, men blot sige, at en gang imellem – og det er stort set hver sommer – sker der det, at den radikale nuværende udenrigsminister, hr. Niels Helveg Petersen, går ud og sender sådan en sommerballon op i luften om, at nu skal vi have flere folkeafstemninger. Ja, han siger også, at grundloven skal ændres og nogle andre ting. Det kommer hver sommer, og det er vi så alle sammen klar til at bakke op om, nemlig at der skal være flere folkeafstemninger.

Men hver eneste gang vi så stiller et forslag herinde på Christiansborg om at få nogle flere folkeafstemninger, altså at få vælgerne, borgerne inddraget i beslutningsprocesserne og høre, hvad de egentlig siger til et vigtigt spørgsmål, der er oppe i tiden, ja, så er det desværre i strid med menneskerettighederne, og det er ikke etisk korrekt, eller der er et eller andet fuldstændig galt, så vi kan ikke få en folkeafstemning om det.

Derfor vil jeg godt spørge Det Radikale Venstre: Hvilke emner skal vi så have ud til folkeafstemning? Hvilke flere nye emner skal vi have ud, når det nu ligger Det Radikale Venstre så meget på sinde at få flere folkeafstemninger?

(Kort bemærkning).

Dorit Myltoft (RV):

På samme måde som hr. Peter Skaarup ikke fandt så meget nyt i min ordførertale, har jeg heller ikke fundet så meget nyt i det, som hr. Peter Skaarup hidtil har fremsat af påstande eller emner her.

Det Radikale Venstre er ganske rigtigt tilhænger af folkeafstemninger, men vi er ikke tilhænger af, at alt kan sendes ud til folkeafstemning. Det er vi da også kommet med adskillige indstillinger om her i årenes løb.

Det, vi gerne ser sendt til folkeafstemning – det var det, hr. Peter Skaarup spurgte om – er jo det, vi ser frem til her den 28. september, hvor vi skal stemme om euroen, og hvor vi helt klart ønsker et ja.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Ja, det var jo ikke meget, vi kom frem til her. Altså EU og ØMU'en kan vi måske til nød tage stilling til, men ellers er det søreme for store og uheldige spørgsmål, borgerne skal tage stilling til, som man beskæftiger sig med herinde, så derfor skal vi ikke have det ud til folkeafstemning.

Det viser jo lidt hulheden i den argumentation, Det Radikale Venstre bruger i forhold til de her ting, og derfor må jeg efterlyse emner, som kan sendes ud til folkeafstemning, nye emner. Jeg ved godt, at når det drejer sig om EU, står der i grundloven, at man skal sende mange EU-spørgsmål ud til folkeafstemning, nye traktatændringer, forbehold har man også lovet at der bliver folkeafstemning om. Det er klart, det bliver der.

Men hvad med nye emner, hvor er det, Det Radikale Venstre vil inddrage vælgerne? Hvordan vil man gøre det, som også udenrigsministeren har sagt: at man skal lave folkeafstemninger via vælgerinitiativer. Hvad nu hvis vælgerne, 100.000 eller 50.000, hvor mange der nu skal have lov til det ifølge udenrigsministeren, kommer og siger: Vi vil gerne have det her spørgsmål, som vi debatterer her i dag, ud til folkeafstemning, hvad vil Det Radikale Venstre så gøre?

(Kort bemærkning).

Dorit Myltoft (RV):

Vi tager stilling fra sag til sag, også om det skal sendes til folkeafstemning eller ej. Det, vi her si-

ger, er, at man kan ikke holde folkeafstemning om et emne, der er vendt imod et mindretal.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Peter Skaarup for sidste gang.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Nej, men jeg kan bare konstatere, at vi kan ikke få et eneste andet emne fra Det Radikale Venstre end altså ØMU'en eller noget med EU, som vi skal have ud til folkeafstemning, og det er jo for sølle, hvis det er partiets politik, at man vil have flere folkeafstemninger.

Så der er altså en mangel her, som man bør debattere meget. Enten skal man have den politik, man har, eller også må man lave den om, så man ikke skal have flere folkeafstemninger. For den politik, man fører på Christiansborg, bl.a. i forhold til forslaget i dag, er, at man ikke vil være med til flere folkeafstemninger. Så må det være politikken.

Pernille Falcon (EL):

Ja, det er godt nok skrap kost, det forslag her. Jeg ved ikke, om Dansk Folkeparti har en generel holdning om, at mindretalsrettigheder skal ud til folkeafstemning. Jeg ved ikke, hvem der bliver de næste, der kommer til at stå for skud. Men jeg får en dårlig smag i munden, og det kan jeg høre at der da gudskelov også er mange fra de andre partier der får.

Altså jeg bor selv i en bydel, hvor vi, hvis jeres forslag kom igennem, skulle ud og stemme om, hvorvidt 25 pct. af dem, der bor der, overhovedet må findes som mennesker. For vi er jo faktisk udviklet til et multikulturelt samfund eller et multietnisk samfund, som vi siger. Det er vi i hvert fald i visse dele af Danmark. Og det, I sætter til debat her, er, hvorvidt at de mennesker overhovedet må findes.

Det fremgår af jeres forslag, at hvis det kommer igennem – hvad det jo ikke gør, fordi hovedparten af Folketinget her gudskelov har et grundlæggende andet menneskesyn end det menneskesyn, jeres forslag repræsenterer – men det fremgår jo faktisk, at hvis jeres forslag kommer igennem, så skal man bruge nogle aktive tilskyndelsesmekanismer for at få den del af befolkningen, som I ikke bryder jer om, og som man skal tage afstand fra i det her forslag, som I lægger op til, ud af landet.

Jeg ved ikke, hvad det er for tilskyndelsesmekanismer, I har tænkt jer at bruge i den sam-

menhæng, men jeg får en meget dårlig smag i munden, og jeg har da hæftet mig ved, at afstemningstidspunktet, I lægger op til, er altså 8 dage efter den traditionelle krystalnat. Men altså der er i hvert fald nogle associationer, som nogle af os får, når man hører jeres forslag her. Jeg synes personligt, det er dybt ulækkert.

Så vil jeg sige, jeg er meget enig i de synspunkter, der har været fremme omkring det, at mindretalsrettigheder ikke skal lægges ud til en folkeafstemning, og jeg synes netop, at I i hele jeres forkvaklede forsøg på at fastholde en danskhed underminerer i den positive del af danskheden, som jeg synes vi i hvert fald har haft som kendetegn.

For os har demokrati været kendetegnet ved, hvordan man behandler sine mindretal, og her står vi over for et forslag, der lægger op til en folkeafstemning om, hvorvidt et mindretal må eksistere fremover som en del af den danske befolkning, et forslag, hvor I vil fratage det mindretal deres demokratiske rettigheder.

Anden næstformand (Henning Grove):

Direkte tiltale er ikke tilladt; man kan sige »Dansk Folkeparti«.

Pernille Falcon (EL):

O.k., det var jeg ikke klar over.

Altså Dansk Folkeparti stiller forslag om, at man skal arbejde for en repatriering af de dele af den danske befolkning, der har en anden etnisk baggrund, det vil sige dem, hvis bedsteforældre eller forældre oprindeligt kommer fra et andet land.

Dansk Folkeparti ønsker en yderligere opstramning i forhold til de meget stramme familiesammenføringsregler, som vi har i Danmark. Og jeg kan da godt forstå, hvis Dansk Folkeparti fik lidt blod på tanden; man så, at det var lykkedes at få presset en stemning igennem, hvor man tog afstand fra familiesammenføring, og man kunne se, at der var nogle borgmestre, der gik i vælten også på det felt, og det kan da godt være, det har været med til gøre, at Dansk Folkeparti har fået blod på tanden igen.

Men jeg tror godt nok, at Dansk Folkeparti går for langt her. Og jeg tror, at selv de mest bastante borgmestre på vestegnen vil tage voldsomt afstand også fra det menneskesyn, der ligger her i Dansk Folkepartis forslag.

Ja, jeg vil stoppe i denne her omgang.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jamen jeg vil bare sige til fru Pernille Falcon, at det er ligesom Fanden, der læser Bibelen altså. De ting, der fremføres her fra talerstolen, kan jeg ikke genkende i forslaget. Fru Pernille Falcon kommer ind på, at 25 pct. i det område – nu jeg ved ikke, hvor fru Pernille Falcon findes – ikke må findes i det danske samfund.

Det står der overhovedet ikke noget som helst om i forslaget. Der står blot, faktisk som en af de få ændringer, som vi vil have, hvis det blev et nej ved en folkeafstemning her, at de facto-begrebet skulle fjernes, det vil sige, at nye personer, der kommer her til landet under de facto-begrebet, vil vi ikke acceptere. Dem mener vi vi skal hjælpe lokalt i stedet for i Danmark.

Og så mener vi også, at det skal være sådan, at man kan repatriere, det vil sige, at man stiller et krav, når det gælder personer, der kommer her til landet, om, at de personer skal kunne vende tilbage, når der bliver fred i det område. Og der har vi set nogle personer, der ikke vil vende tilbage, f.eks. til Bosnien eller Kosovo, men som ønsker at blive her i landet. Det vil vi gerne ændre, og det er vel ikke så forfærdelig farligt, er det det?

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Jeg har såmænd bare læst det forslag, som Dansk Folkeparti selv har stillet, og hvor man skitserer nogle af de konsekvenser, Dansk Folkeparti umiddelbart ser, hvis resultatet af folkeafstemningen bliver et ja til, at man ikke ønsker et multietnisk samfund.

Det fremgår, at man ikke må have religionsfrihed, sådan som vi kender det, det fremgår, at modersmålsundervisningen ophæves, og det fremgår, at de kostvaner, man har, heller ikke er nogle, der kan blive accepteret.

Men altså det, der er hovedproblemet, er selve afstemningstemaet, nemlig hvorvidt man vil have et multietnisk samfund. Jamen det har vi, og hvis man så siger, at det vil man ikke have, så får det nogle frygtelige konsekvenser for de mennesker, som nu engang er her og er en del af vores samfund.

Jeg vil glæde mig til den dag, hvor samfundet åbner sig over for de mennesker, som rent faktisk bor her. Jeg vil se frem til forslag om etnisk ligestilling. Det bliver stemt ned gang på gang. Det ønsker man ikke.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Ja, jeg tror desværre ikke rigtig, vi bliver enige, Dansk Folkeparti og Enhedslisten, men ud fra det, der står i forslaget, kan jeg stadig væk ikke genfinde mange af de ting, som Enhedslisten siger, altså at personer ikke skal findes i Danmark, og sådan noget.

Det eneste, vi siger, er, at de personer, der kan sendes tilbage til deres hjemland, skal repatrieres, og det burde alle egentlig kunne gå ind for, for det må vel i den sidste ende være det bedste for de personer, at de kommer tilbage, hvor de kom fra, og kan finde sig til rette de steder, hvor der nu forhåbentlig er blevet fred.

Så må jeg så sige til fru Pernille Falcon, som er inde på det med, at de københavnske Vestegnsborgmestre må være glade for, at de har tvunget regeringen til at stramme familiesammenføringsreglerne, at dér tror jeg, at vi om kort tid kommer til at høre nogle københavnske Vestegnsborgmestre, der bestemt ikke mener, at det, som regeringen har fremsat her, har hjulpet noget som helst, for det kommer det ikke til.

Det kan godt være, at fru Pernille Falcon mener, at den indflydelse, vi har haft dér, har været stor, men den har altså ikke været stor nok. Faktisk betyder det, der bliver gennemført, næsten ingen ændring i forhold til den førte politik, så de stramninger, Enhedslisten taler om, er ikke reelle stramninger.

Børge Klit Johansen (KRF):

Da vores ordfører, fru Tove Videbæk, ikke kan være til stede, skal jeg på hendes vegne fremføre følgende:

I Kristeligt Folkeparti erkender vi, at der er en række problemer knyttet til udlændingeområdet, eksempelvis på boligområdet og på arbejdsmarkedet, men det er Kristeligt Folkepartis opfattelse, at problemerne mere skyldes en mislykket integrationspolitik end antallet af indvandrere og flygtninge i Danmark. Vi betragter ikke indvandringen som en trussel mod den danske kultur. Truslen mod den danske kultur kommer inde fra i det danske samfund, fra den historieløshed, som i stigende grad berøver befolkningen kendskabet til dens egen kulturbaggrund.

I Kristeligt Folkeparti ønsker vi på den ene side at arbejde for at styrke danskernes kendskab til deres egen baggrund, og samtidig ønsker vi at føre en udlændingepolitik, der forbedrer udlændingenes integration i det danske

samfund, og som bevarer en human holdning til flygtninge og indvandrere.

Forslagsstillerne ønsker en folkeafstemning den 16. november og skriver, at der skal være 6 måneders debat forud for afstemningen, og det vil sige, at man engang i maj måned skal i gang med en intensiv oplysningskampagne. Mener forslagsstillerne ikke, at det er lidt upraktisk at lave en oplysningskampagne for flere afstemninger på én gang? Som det sikkert er bekendt, skal vi have en vigtig afstemning den 28. september 2000.

Forslagsstillerne siger også, at Danmark med hastige skridt er på vej til at blive et multiproblemyldt, multietnisk, multikulturelt og multikriminelt samfund. Dette udsagn i sin helhed må jeg absolut tage afstand fra. Det er virkelig massive påstande, som det vil være utrolig svært at dokumentere med statistikker og tal.

I bemærkningerne nævnes ca. 50.000 personer, der er »født i blandede ægteskaber, og adoptivbørn«. Er disse mennesker en torn i øjet på Dansk Folkeparti? Den lille dreng eller pige, som er født i Danmark af en dansk mor og en udenlandsk, måske farvet far, eller omvendt, er de ikke lige så danske, som hvis forældrene begge var hvide? Og de mænd eller kvinder, der kom til Danmark som små, forældreløse børn, der blev hentet på et børnehjem i Filippinerne eller i Korea, og som ellers har boet i Danmark i hele deres opvækst, har gået i dansk børnehaven og dansk skole, taget dansk uddannelse og har job, er disse mennesker stadig ikke danske?

Forslagsstillerne vil ophæve al form for modersmålsundervisning. Det mener vi i Kristeligt Folkeparti er besynderligt set i lyset af, at forslagsstillerne samtidig ønsker, at alle flygtninge skal kunne vende hjem til deres oprindelsesland igen.

Flygtningene må ikke gøres til indvandrere, og derfor skal der ikke iværksættes nogen integrationsindsats over for flygtningene, siger forslagsstillerne. Hvad må disse mennesker så gøre, mens de er her? Skal de bare sidde i en lejr og glo og miste deres selvværd og miste deres faglige kunnen?

Forslagsstillerne lufter en frygt for, at folk med fremmede religioner vil kræve respekt for deres religion, traditioner og skikke, og kan se, at det vil støde sammen med dansk kultur osv. Netop til dette har Kristeligt Folkeparti i sit udlændingeudspil med 24 gode forslag på udlændingeområdet foreslået, at udlændinge, når de

får tildelt dansk statsborgerskab, skal skrive under på, at de vil respektere grundloven.

For tilflyttere er erhvervelse af dansk indfødsret et aktivt tilvalg, der medfører rettigheder. Derfor er det rimeligt, at man tager stilling til, om man vil respektere de grundlæggende værdier i grundloven. Med underskriften erklærer man sig indforstået med, at grundloven er øverste lov i Danmark, samtidig med at man har de samme rettigheder og pligter som andre borgere i det danske samfund.

Dette samt de øvrige 23 af Kristeligt Folkepartis forslag kan være med til at løse de problemer, der kan opstå, når folk med en anden etnisk baggrund og en fremmed kultur mødes med danskere, vort værdigrundlag og den kultur, som vi holder af, men en folkeafstemning om dette emne er totalt forfejlet.

Jeg vil også sige privat, at min glæde var da stor, da jeg så i forslaget, hvad resultatet af et ja til afstemningen vil være, for dér skriver forslagsstillerne: »Hvis resultatet af folkeafstemningen bliver flest stemmer for et »ja«, betyder det efter forslagsstillernes opfattelse, at Folketinget fortsætter med at regulere udlændingepolitikken«. Den del af det er jeg ganske tryk ved.

Tom Behnke (FRI):

Frihed 2000 har altid gået ind for folkeafstemninger og gerne flere folkeafstemninger og også gerne folkeafstemninger om det her nævnte emne.

Jeg har hørt flere ordførere, senest fru Dorit Myltoft, sige, at man ikke kan stemme om et mindretal. Nu mener jeg jo slet ikke, at det er det, der er tilfældet med forslaget her. Det er jo ikke et mindretal, man stemmer om, men derimod om os alle sammen og vores fremtid. Men skulle man nu følge den tankegang, at der er tale om, at man stemmer om et mindretal, hvad ville så være svaret? At man skal vente med folkeafstemningen, til de fremmede er blevet et flertal i vores land? Vil det så være legitimt at stemme om det? Ja, det ville det måske, men så er det jo for sent.

I øvrigt med hensyn til, at det er for sent, så tror jeg, at forslaget her kommer for sent. Jeg har tidligere fremsat adskillige forslag om det samme emne. For snart 10 år siden gjorde jeg det første gang, og dengang ville det måske have været passende, at man havde taget en folkeafstemning, men i dag, hvor Danmark er blevet til et multietnisk samfund, er det et

spørgsmål, om det overhovedet er muligt at tage en afstemning om det.

Man kan så se af bemærkningerne, at hvis det er sådan, at det bliver et nej, så skal der ske en række opstramninger – opstramninger, som vi ikke er specielt uenige i i Frihed 2000, snarere tværtimod, så kan vi godt se linjen i de ting, der bliver nævnt, og vi kan også kende det fra noget af det materiale, vi selv tidligere har fremsat i Folketinget.

Men det, der kunne undre mig, er, at hvis det så bliver et ja, skal Folketinget ligesom bare arbejde videre, som om intet var hændt, og det kan jo ikke være rigtigt. Altså enten tager man konsekvensen af en folkeafstemning, eller også gør man det ikke. Hvis man tager konsekvensen af, at det bliver et nej, må man også tage konsekvensen af, at det bliver et ja.

Bliver det et ja, må det så også betyde, at Folketinget aktivt skal arbejde for, at Danmark bliver et endnu mere multietnisk samfund, end det er i dag. Det må betyde, at vi åbner grænserne fuldstændigt og tillader, at enhver, der har lyst til at bosætte sig i Danmark, kommer til det. Det må være konsekvensen, og den konsekvens må forslagsstillerne også være klar til at tage. Man kan ikke udlægge afstemningsresultatet positivt i den ene retning, men negativt i den anden retning. Det holder ikke. Enten har vi en folkeafstemning, eller også har vi ikke en folkeafstemning.

Men sagen er jo, at det ikke bliver et ja. Vi ved jo fra adskillige meningsmålinger, at det vil blive et rungende nej. Den danske befolkning bredt ønsker ikke et multietnisk samfund, og derfor kan man også stille spørgsmålet: Er det så overhovedet nødvendigt at spørge befolkningen? Vi ved det jo godt, og politikerne i Folketinget ved det godt: Befolkningen ønsker ikke den udvikling, der kører i øjeblikket. Nogle ønsker måske den udvikling, men langt hovedparten ønsker i hvert fald ikke, at det går så stærkt, som det gør i øjeblikket, og det er vel egentlig sagens kerne.

Jeg kan i øvrigt henvise til de forslag, jeg selv tidligere har fremsat, og de ordførertaler, jeg har holdt i den forbindelse, men vil særligt fremhæve, at ét af problemerne netop er, at der er kommet for mange udlændinge på for kort tid. Udlændinge er ikke i sig selv et problem. Fremmede kulturer er ikke i sig selv et problem. Problemet opstår, når der kommer for mange på for kort tid, for så kan man ikke nå at få dem

integreret i samfundet, og dermed opstår alle problemerne.

Og vi har undret os over, at Folketingets flertal ikke har haft øjnene åbne for, at det faktisk er det, der er problemet. Og hvis man gjorde noget ved det, så ville integrationen lykkes langt bedre i Danmark, og så ville også velkomsten af udlændinge i Danmark være langt større. Men det ønsker man ikke. Man ønsker, at der skal være problemer omkring det her, og det kan vi godt undre os over, når vi i øvrigt hører, hvad ordførerne siger.

Det andet problem er ikke så meget det, at der kommer fremmede til vores land, at der kommer udlændinge med udenlandsk kultur og baggrund til vores land og påvirker vores land. Det er ikke i sig selv det store problem. Næh, problemet er de mange såkaldt velmenende danskere, som kaster sig på maven for de fremmede og prøver at indrette det danske samfund på deres præmisser.

Det er der også folketingspolitikere der ønsker at gøre: at indrette samfundet efter de udlændinge, der er her i landet. Og det er problematisk. Udlændinge i sig selv udgør ikke nogen som helst trussel, næh, det er de såkaldte meningsdannere, de velmenende danskere, der ønsker at indrette vores samfund, lave samfundet helt om, så det er indrettet på de fremmedes betingelser, på de fremmedes vilkår og på de fremmedes ønsker. Det er vi stærke modstandere af i Frihed 2000.

Men jeg skal også understrege, at kommer lovforslaget her til en tredjebehandling, så stemmer vi for.

Peter Skaarup (DF):

Ja, man kan vist roligt sige, at forslaget fik det, man kalder en lidt ublid medfart, fra Folketingets partier. Jeg talte op, og det var ikke særlig besværligt at tælle, for det var faktisk kun det sidste parti, Frihed 2000, som ville bakke forslaget op.

Det kan vi selvfølgelig begræde i Dansk Folkeparti, for vi havde håbet på, at man var villig til at lade befolkningen blive inddraget i beslutningsprocessen i forhold til den fremtidige udlændingepolitik her i landet, men det er man altså stort set ikke fra nogen partiers side, og det er drønærgerligt.

Som jeg tidligere har gjort i debatten, vil jeg efterlyse, hvad det så er for temaer, som de partier, der går ind for flere folkeafstemninger, vil være med til. Jeg hører aldrig her i Folketinget

noget forslag om, hvad det er, man vil stemme om. Jeg ved, at der er flere partier, Enhedslisten, Det Radikale Venstre, SF, der ønsker flere folkeafstemninger, men man kommer ikke med nogen temaer, og man vil ikke støtte et forslag som det her, og det undrer mig i og for sig meget.

Så skal jeg takke fru Birthe Rønn Hornbech for en hel del bemærkninger, som jeg kan være meget enig i. Dansk Folkeparti er enig i de opstramninger, som også Venstre nævnte fra tallerstolen og brugte meget af tiden på i forbindelse med debatten. Ordførertalen fra Venstre gik meget på de stramninger, og dem er vi enige i. Vi håbede så selvfølgelig, at Venstre også ville give opbakning til, at vælgerne kunne få lejlighed til at diskutere det her via en folkeafstemning. Vi kan ikke se nogen problemer i, at vælgerne får lov til det, men det kan Venstre åbenbart.

Vi må så håbe på, at det kommende folketingsvalg vil vise en ny situation, sådan så det bliver muligt at gennemføre nogle af de opstramninger, som vi også har nævnt i forslaget ville blive resultatet, hvis en folkeafstemning endte med et ja til, at man er imod et multietnisk samfund.

De Konservatives ordfører, hr. Knud Erik Kirkegaard, mente, at det her så var, hvad Dansk Folkeparti kunne mande sig op til af forslag, og hertil vil jeg da gerne sige, hvis det skulle være hr. Knud Erik Kirkegaard ubekendt, at vi masser af gange har fremsat forslag her i Folketinget til opstramninger af den førte udlændingepolitik og vil gøre det igen ud over det her forslag. Men vi synes egentlig, det ville være rigtigt, at borgerne fik lejlighed til at komme med på råd, så det ikke bare er os herinde i Folketinget, der diskuterer det hen over hovedet på borgerne.

Og vi må nok sige, at de ændringer eller de såkaldte opstramninger, som regeringen kommer med, jo reelt ikke er noget, der får nogen indflydelse på antallet af flygtninge og familiesammenføringer til Danmark, der er omkring de 15.000. Det viser sig at være meget få udsving, det medfører, og derfor er der brug for et klart signal fra Folketinget på det her område. Der er vi altså ikke enige med De Konservative.

Hr. Knud Erik Hansen har jeg kommenteret rigeligt; der var ikke rigtig nogen åbninger hos SF i forhold til folkeafstemning heller her, og igen hører vi aldrig, hvad det er, SF vil holde folkeafstemning om – jeg har i hvert fald ikke

hørt det fremsat i Folketinget. Men det kan da være, at det kommer, på hvilke områder man vil fremsætte forslag om folkeafstemning.

CD og hr. Ebbe Kalnæs skal jeg heller ikke komme meget mere ind på. Jeg var inde på nogle af de ting, som det er helt tydeligt, at vi ikke er enige om, og jeg kan bare sige, at med den holdning, man har i CD og også blandt det store flertal herinde på Christiansborg, så vil der simpelt hen ske det, at det multietniske samfund, som vi ser begyndelsen på i øjeblikket, vil fortsætte, og man er ikke villig til at lave noget indgreb. Det vil sige, at med de 15.000, der kommer hvert år, så vil det betyde, at man i løbet af ret kort tid får det, som professor P.C. Mathiessen har nævnt i Jyllands-Posten, nemlig et meget mere multietnisk samfund, som vil komme til at revolutionere vores hverdag, hvor der vil være flertal i byråd rundt omkring af personer af fremmed herkomst, og hvor de byråd kan gennemføre ting, som man f.eks. ser i Storbritannien, hvor ungdomsskoler ikke kan opnå offentlig støtte, hvis ikke de adskiller piger og drenge.

Altså sådan nogle middelalderlige tilstande skal vi åbenbart have her i Danmark. Det kan der være udsigt til, hvis Folketinget ikke gør noget ved det, og det ser ikke ud til, at der er stemning for det.

Så sagde hr. Børge Klit Johansen fra Kristeligt Folkeparti, at man nok ikke burde holde en folkeafstemning på det her tidspunkt, og så kan jeg jo så spørge Kristeligt Folkeparti, om man så vil være med til forslaget – og der rystes så desværre på hovedet – hvis vi ændrer tidspunktet til en anden dato, så vi får debatten og oplysningskampagnen på et andet tidspunkt. Men det ser det heller ikke ud til, at man vil, og derfor er problemet jo altså, at fingeren ligefrem bliver vendt nedad i forhold til det.

Problemet er altså, at det kan heller ikke tilfredsstillende Kristeligt Folkeparti, og derfor vil vi ikke fremsætte nogen ændringsforslag til det her. Ja, det skulle så lige være, at ændringsforslaget kan være, at afstemningen i stedet for bliver den 28. september, hvor vi alligevel skal til stemmeurnerne. Det vil måske være relevant at gøre det.

Og så må jeg igen sige til Kristeligt Folkeparti, at det kan da godt være, der er problemer i den danske kultur, at vi ikke i tilstrækkelig grad holder den danske kultur i hævd, det kristne samfund osv., men det bliver jo altså ikke bedre af, at man nu i de her år diskuterer det meget.

Og grunden til, at man diskuterer det meget, det med det kristne livssyn, som er nævnt i grundloven, er jo altså, at det er under pres, at der kommer religioner og befolkningsgrupper udefra, som ikke bare er et lille mindretal, som nogle taler om, men som meget hurtigt er blevet et meget, meget stort mindretal, og som derfor sætter religionen og grundloven under pres, sætter Folketinget under pres hele tiden for at gennemføre lovændringer, der tager hensyn til denne her nye udvikling.

Det er jo inden for alle områder, vi her i Folketinget er nødt til at se på, hvad der skal ændres i lovgivningen for at komme de her nye personer, der kommer til Danmark, i møde. Og det er spørgsmålet, om vi kan blive ved med det, eller vi vil ændre på det. Vi mener vel det sidste, at vi skal ændre på det og gøre noget ved det i stedet for bare at lade stå til.

Frihed 2000 skal jeg takke for, som jeg lidt allerede har gjort, at man er enig i forslaget. At Frihed 2000 så mener, at det måske endda er for sent at begynde at regulere på det multietniske samfund, er en anden sag, men det mener vi altså ikke, det er. Det er aldrig for sent at bremse en udvikling, og vi vil fortsætte her i Folketinget med at fremsætte forslag, der forsøger at bremse den udvikling hen imod et multietnisk samfund, som vi er imod.

Så er der nogle, der siger: Jamen hvorfor skal vi have de her evindelige diskussioner? Skal vi ikke bare lade Folketinget bestemme? Det var bl.a. det, som Kristeligt Folkeparti var inde på, og man kan så også sige: Jamen vi kunne da godt lade stå til på det her område. Vi kunne da godt sige til borgerne: Jamen det skal I ikke belyre jer om, vi er gode nok her i Folketinget til at bestemme de her ting, og der er ingen grund til, at I involverer jer i det.

Men problemstillingen er, at man hver eneste dag ude omkring i samfundet fra danskeres side bliver konfronteret med de her ting, og jeg kan sige, at vi i Dansk Folkeparti får utrolig mange henvendelser fra borgere, der føler, at der sker en forskelsbehandling, der bliver taget mere hensyn til udenlandske statsborgere og flygtninge, indvandrere, der kommer til Danmark, end der bliver til de statsborgere, der har levet her i Danmark i mange år. Der er også ældre personer, der har behov for en bedre hjælp, end de får i dag.

Og vi kunne så også sige, at hvis det er sådan, at denne her flygtningestrøm og denne her udvikling stopper på et tidspunkt, så behøver

vi ikke at diskutere det meget mere. Men de fleste eksperter ved jo udmærket godt, at det her emne nok er det emne, der kommer til at blive diskuteret mest i det århundrede, vi er på vej ind i nu, fordi de strømme af flygtninge, der kommer fra andre områder af verden end Europa, nemlig Afrika, Asien og andre steder fra, bliver meget store, og det bliver noget, som Folketinget og de forskellige parlamenter rundt omkring i Europa kommer til at debattere meget, fordi strømmene er i øjeblikket mindre, end de vil komme til at blive fremover.

Derfor er det altså relevant at diskutere, at Folketinget også tager en stilling til, om man vil bremse den udvikling, eller man bare vil lade stå til.

Jeg opfatter det desværre sådan, at Folketinget ikke er indstillet på at bremse den udvikling. Jeg tror på, at Folketinget kommer til det på et tidspunkt, men alt tyder på, at det varer et stykke tid, inden partier som CD, Det Radikale Venstre, regeringspartierne er indstillet på det, og det håber jeg så kommer til at betyde, at man ved næste folketingsvalg finder ud af, at det måske var en idé at begynde at se på det her, sådan så at vi får en ændret politik i Danmark inden for det her område.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Til hr. Peter Skaarup: Hvis vi kigger på FN's seneste opgørelse af befolkningstal med en fødselsrate på 1,4, som vi længe har haft i Danmark stigende, med en fødselsrate på 1,1 og 1,2 i Italien osv., så vil vi i hvert fald 40-50 år frem i det her årtusind have 24-25 pct. for få mennesker i Europa.

Nu sker det selvfølgelig ikke, fordi der er altså begyndt at komme andre mennesker ind i Europa. Men konsekvensen af, at der ikke gjorde det, er næsten helt uoverskuelig.

Hvis Dansk Folkeparti med hånden på hjertet positivt ville gå ind og stille nogle forslag med mere konsekvens på en række områder for at få rettet nogle af de skævheder, der er, få stoppet noget af kriminaliteten, men med det ønske bagved, at det var omsorg, det drejede sig om, netop for at få de her mennesker til at fungere i det her samfund, så tror jeg, vi kunne nå et stykke vej.

Men jeg vil gerne sige til allersidst, at jeg opfatter Dansk Folkeparti ved sit engagement i denne sag som skrædderen i Kejserens Nye Klæder. Man forsøger at . . .

Anden næstformand (Henning Grove):

Der er ét minuts taletid. Fru Annie Lunde Hansen.

(Kort bemærkning).

Annie Lunde Hansen (CD):

Til hr. Peter Skaarup: Angående det man vil stemme om her, så vil jeg gerne lige spørge hr. Peter Skaarup, hvordan en blandet, ikke helt ren dansker ser ud. Så vil jeg gerne have lov til at spørge: Er der nogen her, der kan se, at jeg faktisk stammer fra en udlænding? Nej, vel.

Og på hvor mange her i Folketinget kan man se, hvordan deres herkomst er? Vi er vel med til også at give det danske samfund lidt kolorit og lidt kultur ved, at vi har fået tilført nogle andre ting end lige at blive indgiftet i en dansk, lille race.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Hr. Peter Skaarup mente ikke, at vi havde forslag til ting, vi gerne ville sende til folkeafstemning. Så lad mig bare komme med et enkelt forslag, som jeg så gerne vil høre hr. Peter Skaarups mening om: Vi synes, det ville være helt udmærket at tage en folkeafstemning om, om ikke vi skulle nationalisere olien ude i Nordsøen. Der ligger enorme milliardværdier ude i Nordsøen. De er i dag ejet af private virksomheder. Det er jo i virkeligheden fællesskabets olie, vores alle sammens olie og gas. Det kunne jo være en mægtig god indtægtskilde til at sikre en ordentlig forsørgelse for vore ældre, til en forbedring af velfærd i almindelighed, så sådan et forslag ville vi gerne sende til folkeafstemning. Hvad siger Dansk Folkeparti til det?

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Ja, hr. Ebbe Kalnæs er inde på spørgsmålet omkring arbejdskraft, og om vi ikke skal have nogen flere personer til Danmark, f.eks. IT-arbejdere og sådan nogle, og der kan jeg da nævne, at vi jo faktisk allerede i dag får mange personer, der får opholdstilladelse, ind til de her ting; det er, ligesom om det ikke rigtig har været fremme i debatten. Bare lige for at sige det, så var der 5.700 EU-EØS-opholdsbeviser sidste år. Der var 3.062, der kom ind via beskæftigelsesgrunde, og så var der 6.786 af andre grunde.

Så til de 15.000, vi taler om, der kommer her til på grund af familiesammenføringer og asyl, er der altså også 15.000, der kom hertil for at hjælpe den danske nation også med hensyn til IT-branchen og sådan nogle ting. Og det synes jeg lige skal sættes på plads her i forbindelse med, at man siger, der kan ikke komme nogen personer hertil. Det kan der faktisk godt, og det er indenrigsministeren, der lige har svaret på de her ting over for Folketinget.

Så vil jeg sige, at vi er da meget enige i, at der skal gøres noget ved kriminaliteten også i forhold til udlændinge, og hvis det er noget, CD gerne vil gøre, så er vi med på det. Vi har set i dag bl.a. i Dansk Jernbaneforbunds blad, at i S-togene i København foregår der meget, meget grov kriminalitet, og det er bl.a. andengenerationsindvandrere, der står for den. Hvis CD vil være med til at gøre noget ved det, synes vi da, det vil være glimrende, og det er vi med på.

Fru Annie Lunde Hansen spørger, om vi skal forblive sådan en dansk, lille race. Det har jeg bestemt ikke noget indtryk af, vi kommer til at forblive. Vi er fuldstændig med på i Dansk Folkeparti, at enhver selvfølgelig kan gifte sig med hvem, de vil. Man kan også få familiesammenføring på den konto uden problem, og vi har ingen grund til at gøre noget som helst ved fru Annie Lunde Hansens baggrund. Overhovedet ikke. Det er ikke det, debatten handler om.

Til hr. Frank Aaen, der spørger om olien i Nordsøen, vil jeg sige, at vi vil da meget gerne være med til en folkeafstemning om det, som Enhedslisten gerne vil fremsætte af forslag, og jeg kan så komme ind på ved en senere lejlighed, hvad det kan være.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget.

Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 121:

Forslag til folketingsbeslutning om gebyrer for rykkerbreve fra amtskommuner og kommuner.

Af Frank Aaen (EL) og Jette Gottlieb (EL).
(Fremsat 17/3 2000).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

I beslutningsforslaget pålægges regeringen at fremsætte et lovforslag om, at kommuner og amtskommuner højst må opkræve et gebyr på 50 kr. i forbindelse med udsendelse af rykkerbreve og visse andre skrivelser. Desuden skal det efter beslutningsforslaget præciseres, at tilsigelser til udlægsforretninger og begæring om indeholdelse eller tilbageholdelse i løn tidligst kan udsendes efter gentagne rykkerbreve.

Baggrunden for fremsættelsen af beslutningsforslaget er ifølge bemærkningerne, at Enhedslisten finder det urimeligt, at der i kommuner og amtskommuner kan optræde gebyrer, der er større end de omkostninger, der er forbundet med udsendelse af rykkere, og at det typisk er mennesker med lave indkomster, der kommer i restance og dermed rammes af gebyrer.

Det fremgår også af bemærkningerne til forslaget, at Enhedslisten mener, at der bør være ens regler for gebyrer for private virksomheder, kommuner og amtskommuner, og at det er på den baggrund, der bliver foreslået et gebyr på højst 50 kr.

Efter de gældende regler i gebyrloven kan kommunerne opkræve gebyrer på højst 250 kr. for udsendelse af rykkerbreve, tilsigelser til udlægsforretninger, begæring om indeholdelse eller tilbageholdelse i løn m.v. Gebyrets størrelse er ikke afhængigt af de omkostninger, der er forbundet med udsendelse af f.eks. et rykkerbrev.

Regeringen mener ikke, det er urimeligt, at man kan opkræve gebyrer, der er større end de omkostninger, der er forbundet med udsendelsen af f.eks. rykkere. Formålet med at have den gebyrpolitik er jo og har været fortsat at forbedre restancesituationen på den kommunale sektors område ved at give restanterne et incita-

ment til at indbetale skyldige beløb rettidigt, sådan at der opstår færre restancer.

Det er faktisk ret store beløb, borgerne skylder det offentlige, og det ser ud til, at loven lever op til sit formål. De samlede restancer til det offentlige stagnerede fra 1991-1994 med en svagt nedadgående tendens. Og af en opgørelse fra Kommunernes Landsforening fremgår det, at de restancer, som kommunerne inddriver, i 1994 blev opgjort til 16,6 mia. kr. og i 1998 til 13 mia.

Det fald i størrelsen af de kommunale restancer på mere end 20 pct. i en 4-årig periode må bl.a. tilskrives de gennemførte forbedringer af mulighederne for restanceinddrivelse, herunder gebyrlovens bestemmelse.

Kommunernes Landsforening har også oplyst over for Indenrigsministeriet, at man i kommunerne vurderer, at opkrævning af gebyrer ved udsendelse af rykkerbreve har en god effekt over for specielt mindre restancer og sjukskeri, hvilket giver opkrævningsafdelingerne bedre muligheder for at koncentrere sig om opkrævninger af de store udeståender.

Men det er også sådan, at kommunerne har en mulighed for at differentiere ud fra deres kendskab til lokale forhold. Og det er jo også sådan, at mennesker, der skylder, kan slippe for rykkerbreve og gebyrer ved at indgå en afdragsordning med kommunerne.

Og derfor er det også vigtigt, at gebyrerne her er et forsøg på at tilskynde borgerne til at henvende sig til det offentlige, sørge for at få små restancer ud af verden og få en afdragsaftale om de lidt større restancer. Det er i allerhøjeste grad også i borgernes egen interesse.

Det er jo også sådan, at det offentlige ikke selv kan vælge sine kunder, sådan som det private kan, men at man er nødt til at være i et økonomisk forhold til borgere af forskellige grunde i forhold til ydelser osv.

Desuden vil en nedsættelse af gebyrmaximum på de 250 kr. i den kommunale gebyrlov også have nogle økonomiske konsekvenser for kommunen og i øvrigt være et brud på aftalen om kommunernes økonomi, som regeringen har indgået med Kommunernes Landsforening.

Endelig mener jeg også, det kan være uhenigtsmæssigt at pålægge kommunerne, at de skal udsende et bestemt antal rykkerbreve, fordi det også ændrer på den fleksibilitet, der er, og hvor kommunerne kan have brug for at være hurtigt ude med et krav om, at man vil